

Pokání

Jaromír Nohavica

1. Smazal jsem všechny své kazety,
nechal jsem na nich jen ticho,
od zítřka rozvážím brikety,
a budu si pěstovat břicho,
stanu se občanem průměru,
vrátím se do rodné vísky,
a na drnky-brnky se vydlabu,
z kytary nadělám třísky.
2. Zříkám se tužky i papíru,
do sběrný odvezu knihy,
vlasý si přistřihnu na míru,
pudrem si přemáznu pihy,
budu pít mléko a smetanu,
sám sobě zruším své kruhy,
budu žít jak většina občanů,
což slibuji před svými druhy.
3. Neznám ni matku, ni manželku,
bratra ni otce, ni syna,
ležím tu před vámi na délku,
nezměrně velká má vina,
přes mříže cely mé bylo mi zřít,
jak člověk lehounce shoří,
vemte si duši, však nechte mě žít,
slovutní inkvizitoři.
4. Blouznil jsem z mladické hlouposti,
rochnil se ve vlastní slávě,
teď vím, že jsou i jiné starosti,
nežli jen myšlenky v hlavě,
proč na mě tak divně civíte,
kaju se před vámi trpce,
jo, že vy jako teďka nevíte,
jestli z vás nedělám blbce.
5. Přísámbůh, smazal jsem všechny své kazety,
nechal jsem na nich jen ticho ...